

Poslední

Jindra Kejak

R: Tak už nám zní, ta píseň poslední, všichni krásně jsme unavení.

Byl to nádhernej flám, nikdo ničím nevázan, zítra vše upadne v zapomění.

Láska je jak kvítí, co rozkvétá z jara a na podzim, odchází pryč.

Ty marně hledáš mládí, co ti síly zpět dává, už od něj nikdy ne najdeš klíč.

R: Tak už nám zní...

Přátelství je dar, co ti jen život dává, to nenajdeš na ulici. A když někdy klopýtneš, a to často se stává, přítel pomůže a poradí ti.

R: Tak už nám zní...

Život ten je jak víno, průzračný a sladký, co se rozplývá na jazyku.

A někdy zas naopak, až odporně hořký, život je láska i krev rozteklá, po chodníku.

R: Tak už nám zní...